

RS = Lesetexte zur "Rheinischen Schärfung"

Et Huhziggfess vum Pitter un dem Marie

Hügg es dä große Dag! Der Pitter un et Marie hierode. Su e Fess erläv mer nit alle Dag. Et Marie es e luus Mädsche. Et kritt ne ganz besondere Ring vum Pitter. Dä hät eine große Stein en der Medde un noch e paar klein Stein drömeröm. Jetz geht et noh der Kirch.

De Kutsch weed vun drei Pääder un enem Muulesel getrocke, weil dat vierte Päd sich am Dag vürher e Bein gebroche hät. Wie de Brautlück en de Kirch kumme, sin de Gäss op der Stell stell. De Frau Meier un ehr zwei Sönn stonn neven dem Pitter singer Mutter un se säht ganz leis: *"Üüre Sonn es minge Sönn ehre beste Fründ. Die spille jede Woch zesamme Foßball. Üüre Pitter brängk luuter de Bäll met nohm Spill."* En der Kirch gitt der Vatter vun der Braut dem Pastur die zwei Ring för et Brautpaar. Noh der Mess schmieß et Marie usem Stand der Brautstruß hinger sich en die Grupp vun leddige Fründinne. Et Stina, dat dringend ene Mann han muss, fängk dä Struß. Doch et kritt blodige Häng, dann e paar vun dä Rusestill han noch lang Dööner.

Op eimol kütt ene ärge Wind op un versaut dä Fraulück de Frisur. Et Marie liet ene Schrei. Och die Schrei vun dä ander Mädcher hööt mer en der ganze Stroß. Weil et Marie singe Kamm nit bei sich hät, frög et singe Schwarm Fründinne: *"Hat ehr üür Kämm bei üch? Dot mer doch ens flöck eine liehne!"*

Dat Huhziggfess weed em Sääliche vun ener Weetschaff gefiert, die op enem kleine Berg litt. Vun do us hät mer ene herrliche Bleck üver die schön Birg un die deefe Däler ringseröm. *"Met dä Huhzigsgesellschaft han ich ene gode Fang gemaht"*, denk sich der Weet. Hä hät ene gode Vertrag mem Pitter usgehandelt. Günstige Verdräg met der Kundschaft avschleeße kann hä god. *"Zäll ens de Gäss, ich muss secher noch e paar Stöhl holle"*, säht hä för sich. Hingen em Saal es su en kleine Zell, wo de Stöhl gestivelt stonn.

De Gäss stelle sich mem Brautpaar för e Foto öm die huhe Eich met däm kromme Stamm. Der Pütze Kromm hät dovun de Schnauz voll un well sich an dä andere vörbeipaasche. Dobei flüg hä üver ene huhe Stapel Baumstämm. E paar Pänz han im die en der Wäg gelaht, die hatten ald widder der Düüvel em Balg. Jetz geht et rund! *"Ehr widderliche Bälgl! Ehr dreckelige Lüüs! Noch esu eine, un et gitt Schlägl!"*, röp dä Kromm inne noh. Och der Meiers Lang muss oppasse, dat hä nit ene Salto üver die Baumstämm mäht. *"Stellt die Stämm widder fott"*, röp der Weet wödig för die Pänz, *"söns gitt et ene Balg Wachs!"*

De Lück han Schless un noch mih Brand. För ze esse gitt et Bunnezupp, die e klei bessche aangebrannt es. Dobei gitt et e gebrode Kning - nit mih ganz frisch, weil et ald e paar Johr em Kningsstall geläv un sing beste Johre lang hinger sich hät. Domet dat keiner su richtig merk, gitt der Weet der Huhzigsgesellschaft en Rund Selvsgebrannte us, wovun et de mietste schlääch weed. Der Lang well noch ene zweite, äver der Weet säht: *"Stell dich hingen aan!"*

"Et gehööt vill Mod dozo, dinge Schabau ze drinke", säht et Els met Trone en de Auge. Et nimmp si Täschedoch erus un well sich et Näsche putze. Dobei bliev et äver em Nasering hange. Ald widder flüüß Blod op dä Huhzigg. Der Pitter frög: *"Bes de gägen en Muur gelaufe?"*, wie hä die blodige Nas vum Els süht. *"Dat weed wall kei schlääch Vürzeiche sin för et Marie un mich!?"*

Am Eng vun däm Fess dun se all noch jet singe. Se sin ävver nit mih ganz nööchter, dröm han die Leeder all de selve Aanfäng un de selve Melodie. Et Marie schwärmf för Kasalla un singk nor *"Dreimol Kölle ahoi!"*

Wie die Huhzigsgesellschaff erus es, heiß et för der Weet un sing Frau Oprüüme. Die Frau vum Weet es esu dönn wie en Bunn un wieß wie en Wand. Se verdräg de Sonn nit. Wie se noh däm Fess dä Birg Spöl süht, kritt se baal ne Schlag. Flöck mäht se et Spölwasser fäädig, deit ene Spretzer Spölmeddel eren un sök der Spölsplagge. *"Woröm han mer eigentlich kein Spölmaschin? Woröm muss ich dat all em Spölbecke spöle?"*, frög se ehre Mann.

"Hald ding Muul un spöl!", säht dä, *"un dann roll die Roll Deschdecke op Sigg. Mer krige hügg Naach secher ne Sturm."*

"Hatte mer nit Stürm genug de letzte Zigg?", frög se. *"Do kumme luuter de Würm us der Ääd un kruffe en et Huus. De Feuerwehr moot esugar e paar Bränd en drei Hüüser lösche."*

"Do bes mer och esu ne Wurm", säht der Weet. *"Die huuse doch nit bei uns. — Sag, wat mähs do esu lang? Maach ens vöran mem Spöle un schell de Äädäppel för der Schlot!"*

"Jetzt bes ävver stell! Wat es dir dann för en Luus üvver de Lewver gelaufe?", frög se un trick am Bündche vun ehrem Kamesol. *"Die Maatständ em Dal sin noch opgebaut. Gangk doch ens erav un holl mer do en Muhr för de Zupp!"*

An dä Maatständ geiht et bunt zo. Der Weet höllt ene Bund Murre.

Widder zo Hus säht hä stellvergnög för sing Frau: *"Loss mer uns leever widder verdrage, Leevche!"*